1871. III. évfolyam. 96. szám. Hétfő, május 15.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpincz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb arért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ujabb zürzavar.

⊙) Már nem lehet benne kétség, hogy a képviselőház többsége az első folyamodási bíróságok székhelyei elhelyezését az igazságügyministerre bizza.

Es igy azon hosszas, fáradságos munkának, mit a 25-ös bizottság e kérdés körül kifejtett, semmi gyakorlati haszna nem lesz.

A törvényhatóságoknak az igazságügyminister ismert körrendeletei folytán tett felterjesztéseire, melyek a 25-ös bizottság részéről sok tekintetben méltányoltattak, azon szomoru sors vár, hogy egy ember tetszésére lesznek felhagyva az azon felterjesztésekben foglalt kérelmek.

Az ellenzék eléggé megvitatta, hogy mennyire ellenkezik az az alkotmányos eljárással, a képviseleti rendszerrel, mikép ahelyett, hogy az ország törvény utján intézné el e fontos kérdést, teljhatalmat ad egy ministernek az igazságszolgáltatás ügyének tetszés szerint intézésére.

Az igazságügyminister valóban e felhatalmazás folytán elmondhatja, hogy: „én vagyok az ország!"

Hová vezet az ily nagy mérvü felhatalmazás, nem szükség fejtegetni.

Hogy ezer érdek lehet megsértve az egyes ember eljárása által ott, hol az egész képviselőház nem volt képes czélszerüen intézkedni, — előre gondolható!

Rendkivüli időkben, midőn a testületi tanácskozással együtt járó késedelem miatt veszélyben forog a haza, még érthető az ily rendkivüli megbizás.

De rendes állapotok közt, midőn sem külső, sem belső ellenség nem fenyegeti az országot, egyátalában értheletlen.

Az ily rendkivüli meghatalmazás annyi, mint lemondás az alkotmányos törvényhozói jogról.

Ugy látszik, hogy a képviselőház többsége vagy nem tud, vagy nem akar kibontakozni a bonyodalomból, s azt látszik feltenni, hogy egyes ember jobban megoldandja a csomót, mit annyi bölcs nem valt képes kibogozhatni!

És amellett, ezen rendkivüli meghatalmazás természetesen maga után vonja azon következményt, hogy az igazságszolgáltatás ugyanugy, ismét ideiglenesen rendeztetik!

Hogy miért kell a mostani rosz igazságszolgáltatási rendszert más, czélra nem vezetővel ideiglenesen pótolni; hogy miért nem lehet inkább hosszabb időt fordítni jobb és állandó rendszer behozására: az a szükség jelen követelményeiből egyátalában nem fejthető meg! . .

Tegyük fel tehát, hogy az igazságügy minister megbizatik, szabad kézzel rendelkezni az első folyamodási bíróságok székhelyei megállapitásával, és a községek beosztásával.

Vajon mikor érhet e munkálat véget?

Azt mindenki jól tudja, hogy a bíróságok rendezésének vagy meg kell előzni a törvényhatóságok rendezése iránti törvény végrehajtasát, vagy a kettőnek egyszerre kell végbemennie.

Mert hiszen, ha a törvényhatóságok rendeztetnének előbb, s a mostani tisztviselők helyett mások állittatnának be, a kik csakis a közigazgatási ügyek intézésével bizatnának meg az uj törvény szerint, a megyékben — a hol például szolgabirák ugy a törvénykezési, mint a közigazgatási ügyeket ellátják, — bíróság nélkül maradnának a felek azon perekre nézve, melyek a szolgabirák elé tartoznak!

Első tehát a törvényhatósági törvény végrehajtása.

Ez pedig 5—6 hó előtt keresztül nem vihető, a törvény azon rendelete folytán, miszerint a törvényhatóságok a belügyminister által kitüzendő első közgyülésből küldendik ki a küldöttséget az előmunkálatokra s a belrendezési szabályok megalkotására; ha e küldöttség fáradságos és sok időt igénylő munkáját bevégzi, azt a második közgyülés elé terjeszti; ha ebben elfogadtatik a munkálat, az felterjesztetik a belügyministerhez.

Már most képzeljük el, hogy az egész országból a belügyministerhez terjesztetnek be az ily munkálatok; és mennyi időbe kerülend azokat ott átvizsgálni!

S ha átvizsgáltattak: a harmadik közgyülés csak azután kezdheti meg valósággal az átalakulás végrehajtását!

Ugy hogy ez évben alig lehet remélni, hogy a törvényhatóságok rendezése keresztülmehessen.

Következésképen a bíróságok megalakitása sem fog előbb végrehajtathatni. . .

Most már menjünk tovább!

Az a hire, hogy az igazságügyminister, a vallott kudarczok folytán, lemondani készül!

Vagy igaz ez a hir, vagy nem igaz.

De az megtörténhetik, vagy valami okból az igazságügyi tárcza más kezekbe kerül.

A ministeri felhatalmazás meglesz.

A minister helyett pedig, kinek a többség bizalmából, vagy szorultságból teljhatalmat adott, más egyén fog a piros székbe ülni; aki meglehet hogy nem ismerős az eddigi viszonyokkal, vagy épen ellenkező nézetü levén a mostani igazságügyministerrel, nem fogja tekintetbe venni a 25-ös bizottságban kifejtett kivánalmakat.

Kérdés: vajon a mostani ministernek adott felhatalmazás szólani, értetni fog-e az uj ministerre is?

S ha érvényes lesz e felhatalmazás az uj ministerre is, vajon lesz-e annak bizalomalapja, magában a képviselőház többségében is?

S ha lesz is: az uj minister nem fog-e tanulmányozásokat, kisérleteket tenni, melyek uj költségbe és uj időveszteségbe kerülendenek!! . . .

Uj zavar van készülőben e tárgy körül!

S valószinü, hogy a zavar, az uj szárnypróbálgatások annyi időt vesznek igénybe, hogy törvény utján is meglehet oldani annyi idó alatt e fontos kérdést, és pedig jobban! . . .

Amellett a képviseleti alkotmányos törvényhozással meg nem egyeztethető ministeri teljhatalmu megbizás gyülöletessége és káros volta kikerülhető leendett! . . .

Ily iszonyu zavarok állhatnak még elő igazságszolgáltatási rendszerünk ujjáalakitása körül az év végéig.

Lehet, hogy az alkotmányos elvek feladása mellett sem lesz, ideiglenesen sem, rendezve a törvénykezés!

S akkor aztán elmondhatjuk fájdalommal, hogy: se pénz, se posztó!

— **Bécs**, május 13. A „Volksfreund" 28 ausztrai érsek s püspöknek a császárhoz intézett folyamodványát közli, melyben azok az 1870. évi sept. 20-ki eseményekre utalva, kérik a császárt, miszerint rendelné el, hogy a külügyér az olasz kormánynak Rómábani eljárása végett elégedetlenségét kétséget nem szenvedő szavakban fejezze ki, és ne hagyja őket kétségben a felett, miszerint a császár valódi, kimeritő biztositékot a pápának teljes függetlenségével, mindenesetre szükségesnek tart. Kérvényezők hangsulyozzák folyamodványukban, hogy a pápának Róma az ahoz tartozó területtel együtt adassék vissza, hogy nemcsak a cath. hatalmasságoknak, hanem azon prot. uralkodóknak is — kiknek tartományaiban a cath. hitfelekezet számos — érdekében fekszik, hogy a pápa Olaszország javára ne fosztassék meg függetlenségétől és egyéb őt megillető külsőségedeszközöl s végre, hogy egy elfogadható megállapodás esetében követelni joguk legyen, hogy ily megállapodás biztositásáról gondoskodjarak.

A Hepp-hepp per.

(Sajtóügyi tárgyalás 1871. máj. 11-én Debreczenben.)
(Vége.)

A hamisitott megrendelő levél azt mondja: „Nyomassék ki a kiáltvány 1000 példányban, abból 900-at küldjön a nyomdaigazgatósága vádlotthoz, 100-at tartson magánál, oszszon ki Egerben tetszése szerint. Az egész 1000 példányt megküldik Vitálisznak. Igy tehát nemde, a nyomdában mi sem maradt? De hogy nem maradt, a nyomda árulta, terjesztette a nyomtatványt számtalan példányban, bár arra a hamisitvány szerint is csak 100 példány erejéig volt jogositva. Igy a nyomtatvány megjelenéseért, mint annak terjesztéséért a nyomda igazgatósága felelős. Miért fogadta el a gyanus megrendelést, miért nyomott többet a megrendelésnél, miért terjesztette azt? — én megmondom, azért, mert talán épen a nyomda szolgált bünös eszközeül a nyomtatvány szerzőjének! Itt a rejtély kulcsa, e nyomon kellett volna a vizsgálatnak haladni, s kár volt a nyomot nem folytatni, s minden áron Vitálisz Mórba kapaszkodni.

Végre psychologice lehetetlen, hogy ez ügyben védenczem legyen a vétkes: hiszen minden bün rugója az emberi titkos szenvedélyekben fekszik, s minden bünnek irigység, gyülölség, önző, alacsony haszonlesés az oka. Ugyan mi indithatta volna védenczemet e bünre? az egész per folyamán merült-e fel egyetlen szó, vagy momentum, mely indokolhatná azt, mi volt czélja a vétség elkövetésének? Vádlott tekintélyes, s ugy felfele, mint lefele független állásu egyén, nem visel hivatalt, nem keresi a mások kegyét, nincs oka gyülölettel, irigységgel viseltetni a zsidók iránt. Egyetlen izraelita nem vádolja őt a vétség elkövetésével, öt, ki Domoszlón, hol többnyire catholicusok vannak, egy izraetität választatott be az elöljáróságba, mi bizonyitéka annak, hogy ő felvilágosodott ember, szabadelvü állampolgár. Hol tehát itt az indok, a rugó, uraim a vétség elkövetésére?

Hol van tehát és mi az, mi itt a vizsgáló birót, (de nem a közvéleményt, mert az védenczem ellen egy szót sem emelt) — félrevezette, annyira, hogy az egy ártatlan üldözésében keresi a vétség megtorlását!

E gunyirat uraim egy sötét ármány müve, mely a szabad felvilágosodás, az egyenlőség, a testvériség elveit zavarni akarja, s a midőn ezt teszi, egyszersmind compromittálni akarta ez elvek egyik hü bajnokát, hogy azt az utból eltegye. Ez ügy tisztelt esküdtek egy nyitott könyv most önök előtt, valamint védenczem személye, jelleme, egész élete őszinte nyiltsággal le van leplezve önök előtt, olvassanak abban, a józanul, szabadon gondolkozó embernek, független állampolgárnak itéletével, s mondják ki meggyőződésük szerint, hogy nem vétkes!

(A tárgyalás további lefolyását terünk szük volta miatt már csak összevonva adjuk. Tudósító.)

Közvádló válaszában elmondja, hogy vádbeszéde első részének igazságát a védő ügyvéd is beismervén, ő ezuttal csak beszéde második részének czáfolatára felel. — Mért nem adta vádlott az itt felhozott felvilágositásokat a vizsgálat folyama alatt. Különben, ha a megrendelő levél akkor mutattatik fel, csak az történik, a mi most, s ime ez még nem gátolta a vádlott ártatlansága kimutatását, más felől bizonyitékul szolgál a vádra. Védő ügyvéd mit sem czáfolt meg a tagadással, sophismákkal, mert azok bizonyitékok ellenében nem birnak érvénynyel.

Aztán a nyomdász mellett tör lándzsát, s kimondja, hogy a nyomdász ez esetben büntelen, mert az pénzért dolgozik bárkinek, s ha a törvényszabta kötelességeknek eleget tesz, büntetés nem érheti. A nyomdász a praeventiv censurát, szabad sajtó levén nem gyakorolhatja. Sőt közvádló a nyomdászok védelmébe annyira belemelegül, hogy olyasmit is talált állitani, mi, ha mert hivatalos egyén mondotta valami uton módon érvényre emelkednek, csak ugy özönlenek közvádlóhoz a nyomdatulajdonosok részéről a hálafelirat. Nevezetesen azt állitá, hogy a nyomdásznak, ha a megrendelő egyenesen meg nem tiltja, szabad a megrendelt nyomtatványt, a maga számára és hasznára sokszorositani. (Ez lenne aztán az irókra, s a kiadókra nézve az ecetatégy!)

A nyomdászt menti a két szakértői vizsgálat egyező eredménye. — De meg ha nem vádlott rendelte meg, midőn megkapta a nyomtatványokat, mért nem tett óvást, mért nem jelentette azt fel tüstént (lám lám, hát még olyan Vertrauter-féle szerepet tanácsolna közvádló ur? hangzik valahonnan a tudósító háta megöl) mikor tudhatta, hogy e miatt bizonyosan sajtópert kap. Törvényes uton kellett volna neki előre védekezést szerezni.

Aztán azt bizonyitja be közvádló, hogy a nyomtatvány terjesztetett, mert van abból 1 példány ő nála, egy a perben, s a miniszteriumnál, s egy az egri cultus községnél. (No igy már csakugyan nagyon el van terjedve; de hát mért nem azt csipték nyakon, a ki ezeknek megküldötte?)

Az, hogy mi inditotta vádlottat a vétség elkövetésére az nem kérdés, elég az hogy elkövette, a bizonyitékok csalhatlanok, a védelem hypothesiseken alapul, kéri vádlottat vétkesnek kimondatni.

Védő ügyvéd igen szép logicaval czáfolja meg a közvádló válaszának minden pontját, s föleg azt fejti ki, hogy a nyomda kezelősége a bünös, a fel nem deritett vétségen kivül még azért is, mert a más szellemi tulajdonát több mint 10000 példányban árulta, terjesztette, s a felülnyomott példányok árulásából terjesztéséből egyenesen bebizonyitottnak állitja azt, hogy a nyomdában keresendő a bünös, mert ott az ármány, mely Mátra népe elámitására, felizgatására, s egy tekintélyes egyén meggyalázására volt számitva.

V. M. a küldeményt nem jelentette fel, mert az nem felelt meg karakterének, hanem visszaküldte, mert terjeszteni nem akarta. Azonban a terjesztés megkezdetett, maga közvádló tudja, hogy 4 egész példány van a világban, igy csak 996 nak kell meglenni, de ez nem áll, mert mind az 1000 az archivumban van. Honnan mentek hát a példányok szét? — felelet, a nyomdából, onnan vitt maga vádlott is egyet 10 krért. Közvádló okoskodása majdnem oda megy ki, hogy ha V. M. a nyomtatványokat megtartotta, fiókjába elzárta volna is, azokat onnan erőszakkal ki kell venni, s terjeszteni, csak hogy Vitalisz Mórt büntetni lehessen. — Kéri a felhozottak alapján vádlottat felmenteni.

Elnök összegezi az egész tárgyat, s az esküdtek visszavonulnak, s egy negyedóra mulva megjelenvén, főnök Komlóssy Imre kimondja, hogy vádlott nem vétkes, mit a közönség nagy éljenzéssel fogad.

A bíróság vádlott költségét 60 frtban, védő ügyvéd tiszteletdiját 40 forintban állapitja meg.

Külföld.

= **Bismarck herczegnek** május 12-én tartott beszéde által elegendő felvilágositást nyerünk a Német és Franczia ország közötti, most már végleges békefeltételek felől, s most csak arra szoritkozunk, hogy azon különbségre tessziik figyelmessé az olvasót, a mi ezek és az eredetileg Versaillesban megállapitott békeelőzetek közt van. A frankfurti tárgyalások főczélja, mi Bismarck szerint abban állott, hogy a hadikárpótlás fizetési határideje megröviditessék, s hogy a jótállás növeltessék, tökéletesen elérve látszik. A helyett, hogy 1871 végéig Franciaország 1000 milliót fizetne le, most arra van kötelezve, hogy ez évi deczember 1 ég 1500 milliót fizessen le érczpénzben, vagy biztos papirokban. A helyett hogy a békének a nemzetgyülés általi ratificálását annak tetszésére bizná, tiz napot kötöttek ki, s igy a ratificálásnak e hó 20-áig megkell történni. A helyett, hogy az első 500 millió fizetésére a franczia kaknak idő engedtetett volna, az összeg Páris capitulatiója megtörténte után légkésőbb 30 nap mulva fizetendő. A Páris előtti erődöket a németek nem tartoznak előbb átadni, mint deczember elseje után, ha 1500 millió le van egészen fizetve, mig a békeelőzetekben az áll, hogy az erődök a franczia knak az első 500 millió lefizetése után átadatnak. E módositás, a mit ugyan a kormány nem igen fog a nemzetgyülés előtt elismerni a franczia meghatalmazottak által köttetett ki, mert ha a német csapatok Páris alól mostanában eltávoznának, a netalán legyőzendő felkelés ismét lángra lobbanna.

= Párisban a Moniteur, Univers, Spectateur hirlapok elnyomattak. Dalescluze egy jelentésében mondja: A várfalak eléggé megvannak őrizve, s jó tartalékkal szükség esetén minden támadást visszautasithatunk. — Az unioliga a követendő magatartásról tanácskozik azon esetre, ha az ostromlók s várfalakat átlépik. A rendőrség elővigyázati rendszabályokat léptet életbe, a nemzetőrség közt netalán előforduló communeellenes izgatások ellen.

= A roueni lapok Pouyer Quertiernek Mainzban kelt következő sürgönyét teszik közzé: A béke alá van jegyezve; a keresk. szerződések megsemmisitettek, a tarifiák ugyanazok lesznek, mint a többi nemzetekre nézve hatályban levők. Az átengedett területrészek vasutai 325 milliőért eladatnak, egyezség jött az iránt létre, hogy a thionville-luxemburgi vonal a kormány birtokába menjen át; a keleti vasp. társaságnak szabad választása van a st.-lois baseli vonalat megtartani, vagy azt eladni. Mi megtartjuk a kereskedelem-szabadságot. A foglyok a lehető leggyorsabban fognak haza szállittatni. Jelenleg Mainz és Kölnben tartózkodunk a foglyok meglátogatására és az inségesek gyámolitása végett.

A „Monde" Chambord gfnak egy iratát teszi közzé, melyben ő sajnálatát fejezi ki a polg. háboru fölött; fölhivja a franciákat, hogy egyenetlenkedésüket, és gyülöletöket feledjék és rágalomnak nyilvánitja azt, hogy ő lemond azon szerencséről, Franciaországot megmentheti. Az elvek abbanhagyása okozta a szerencsétlen csapásokat, — mondja továbbá — Franciaország józan észjárása monarchia után törekszik. Nem való, hogy o korlátlan hatalmat akar magának tulajdonitani. Végül számos igéretet tesz mint fogja ő boldogitani Franciaországot.

UJDONSAGOK.

* **Hogy a harmonikan** igen csinosan lehet játszani, annak már voltunk tanui Pesten, Bécsben, hol e primitiv hangszer igen sok kedvelővel dicsekszik, azonban, hogy ez egyszerü hangszeren valódi müvészetet lehet kifejteni, arról itt városunkban győzött meg bennünket, egy e hangszeren a szó valódi értelmében müvész. A jóvia is Beöthy Gy.-ról szólunk itt, ki, mint arról személyesen volt alkalmunk meggyőződni, e hangszert oly müvészettel, oly meghatóan érzéssel kezeli, hogy valóban sajnálkoznunk kell a felett, hogy annak élvezetében a nagy közönség még eddig nem részesülhetett. Azt hiszszük, ha felkéretnék B. Gy. nem vonogatná magát attól, hogy a jótékony czélra rendezett előadások érdekét felvonás közti felléptével ne emelné. — Ajánljuk az illetők figyelmébe.

* **A „Népszerü növénytan"** czimü füzetkéből, mely Telegdi K. Lajosnál pár év előtt tetemes kiadásban jelent meg, közelebb már uj kiadást rendeznek sajtó alá, szerző a kiadó által felszólittatott, hogy ugyanoly terjedelemben és irányban az „Allat- és Ásványtant" is dolgozza ki.

* **Szentgyörgyi Elek** polgártársunknak igen szép **Cactus** és **Aloe** gyüjteménye van, s miutá nagy értesültünk, hogy a tulajdonos felesleges példányait kisebbnagyobb csoportokban eladóvá teszi, jónak látjuk e körülményre a virágkedvelők figyelmét ezennel felhivni.

* **Az uteczai leányiskolák** közvizsgái ma vették a templomokban kezdetüket. Felhivjuk ezekre a tan- és nevelés ügybarátai figyelmét s bár ezuttal nem kellene megrővolag emlékeznünk meg azon okadatolhatlan közönyről, melylyel a közvizsgák iránt nehány év óta a nevelés és tanügy feletti örködéssel megbizott egyének nagy része viseltetett.

* **Sok panasz erkezik** hozzánk az ellen, hogy a mészárszékekben a hust nem adják ki a törvényesen megállapitott mértékben, a mi a fogyasztóknak, egész évet s hosszabb időt véve, igen nagy hátrányára van. Azonban e bajon mindaddig mig a szekálló legényeknek fizetés nem adatik, segitve nem lesz, mert régi bevett szokás szerint a szekálló legények semmi fizetést nem kapnak, s hogy mégis jó jövedelmük van s többnyire vagyont szereznek, annak ma-

TÁRCZA.

Az amerikai hölgy.

— Svéd beszély. —

Irta: **Zeissberg Frigyes.**

(Folytatás.)

Az emeletben pedig, dolgozószobájában Bernát ült irószalánál, régi periratokat szemlélgetve át. Parányi, mit sem mutató, vézna, hatvan év körül levő, kóczos szürke haju férfi volt ez; a homloka és orra közti mélyedésben roppant szemüveg volt beékelve; erősen előszökő orra mintha csak e czélra lett volna alkotva; égszinkék szeme, mely az üvegen pislogott át, némileg szelidité éles vonásait.

Gépileg lapozgatott az iratok közt, anélkül, hogy azokban tulajdonképen buvárkodott volna, mig vékony ajkain mosoly játszott. Inkább látszott ő a szomszéd szobában levő zongora hangjaira figyelni, melyen valaki valóban nagy ügyeséggel és sok érzéssel játszott.

A zene hirtelen elnémult. Erre egy szék feldöntésének zaját, s aztán női ruha suhogását lehetett hallani.

A nyitott ajtón szökdécselve lépett be egy fiatal hölgy, az öregnek kedvencze, a virgoncz Theda. Szőke haja, nyilt, magas homlokáról föl volt fésülve és selyem hálóba foglalva, kitó fehérségü nyakára omlott alá, nagy á brándos szürkés-kék szeme bárkit is képes volt elbájolni; arcza kissé telt, tojásdad alaku volt; kissé duzzadt ajkát s tompa orrocskáját, ha szépnek nem lehete is épen mondani, mindenesetre, vonzó és kellemes tekintetet kölcsönzének azok arczának.

— Bácsi! bácsi! Idegenek érkeztek hozzánk! — kiálta, miközben mint a forgó szél rohant az ablakhoz.

— Idegenek? Hozzánk! Bizo yosan nem mihozzánk jöhetnek azok.

— A kocsi a gyalogutnál állott meg. Két nő szállott ki abból s most erre tartanak.

— Vajjon kik lehetnek! — dünnyögött az öreg bosszusan, hogy a zene félbeszakadt. Fölállott, s ő is az ablakhoz ment.

— Egy idősebb és egy fiatal; nem ismerem ugyan őket, de le kell mennem, hogy őket elfogadjam, — szólt a leány, s be sem várva az öt visszatartóztatni akaró bátyja szavát, pár szökkenéssel lent termett.

— Hát nem nagy szeleburdi ez? Ugy rohan az idegenek fogadására, minthacsak régi ismerőseink volnának, — mormogott, utána tekintve Thedának.

Nehány percz mulva Theda a két nő kiséretében visszatért a szalonba.

— Kérem, tessék helyet foglalni, bátyám azonnal itt lesz.

E szavak után bátyja szobájába sietett.

— Mindjárt megyek, — szolt az öreg mogorván, midőn a leányka belépett.

— Kedves bácsi, a két nő már a teremben vár, nem lehet őket sokáig várakoztatnod.

— Hát már sehol sem maradhat az ember háboritlanul, még itt sem, ahol azt gondoltam nyugodtan lehetek!

Midőn Bernát a terembe lépett, meglepetve állott meg; önkéntelenül mosolyra vonult boszus arcza, melyet a hivatlan vendégek tettek olyanná, a illó nyájassággal hajtá meg magát az érkezettek előtt.

— Bocsánat — kezdé Barkné, — mi azért jöttünk, hogy önnel gyámleányom ügyében értekezzem.

— Miben lehetek szolgálatára? — szólt édes mosolylyal a férfi, szinten helyet foglalva.

— Az ő elhalt atyja Johnson ültetvényes önnek egy levelet irt Amerikából.

— Ah, tehát kegyed az ő leánya! — szólt az öreg behizelgő hangon, széket közelebb vonva.

— Igen; atyám azt mondá anyámnak és nekem, hogy mi az ő halála után önben védőnkre találunk.

— Örvendek, nagyon örvendek! Kegyednek atyja ezt nem hiába mondta, és én igérem is, hogy bennem barátjára és védelmezőjé-e talál.

Ingegerd e szavakra egy pillantást vetett gyámanyjára, melylyel az látszott kifejezni, hogy az öreg asszony e férfit félreismerte, s roszul vélekedett felőle.

— Gyámleányomnak fontos irományokat kellene önnek átadni, de . . .

— De! de! — ismétlé a férfi, és a pápaszemen át villogott a szem. — Hol vannak azok az irományok?

— Elvesztettem, — válaszolt Ingegerd busan, — azonban remélem, hogy ön, az illető ügyben oly felvilágositást nyert, mely elégséges lesz arra, hogy az irományok elvesztének daczára is, az én előnyömre közremunkálhatand.

— És hogy vesztek el azok az irományok? — kérdé a férfi növekedő érdekeltséggel.

Ingegerd elbeszélte a már előttünk ismeretes előzményt. De mentül tovább haladt Ingegerd elbeszélésében, annál komolyabbakká, hidegebbekké váltak az öreg arczvonásai, s midőn a hölgy mindent elmondott, az ülnök kimért hangon ekép szólott:

— Vigasztalhatlan vagyok; e veszteség soha többé ki nem pótolható. Kegyed atyja csak anyuyit irt, hogy kegyednek jogosultsága van valamely birtokhoz, s fölhivott engem, hogy müködjem közre annak visszaszerzésére nézve; most azonban, miután azok az irományok, melyek fölvilágositást nyujtanak, hogy hol van és ki kezeli a birtokot, elvesztek, teljes lehetetlenség, hogy én annak visszaszerzésére kegyednek segédkezet nyujthassak. Az első, amire gondolnunk kell, az, hogy az irományokat kezünkbe visszakeritheassük.

— Az már teljes lehetetlenség — szólt Barkné.

— Tartok tőle, és akkor én mitsem tehetek ez ügyben.

— De hát atyám levele?

— Az mitsem bizonyit.

Emundson meg nem állhatta, hogy eközben ravaszul ne pislogjon jobb szemével, mely nála a benső elégültség jele volt.

— Bocsásson meg ön, hogy hasztalanul zavartuk, — szólt Barkné fölemelkedve.

— Mint mondám, az okiratok nélkül egyelőre mitsem tehetünk. Egyébiránt tudassák kegyetek velem lakásukat, hogy abban az esetben, ha netalán valaminek nyomára jöhetnék, kegyeteket értesithessem, vagy ha valamely tekintetben a kisasszonynak segélyére lehetnék.

A készséggel megjelölt czim följegyzése után az ülnök az ajtóig kikisérte a nőket.

— Valóban szivemből sajnálom, hogy nem segithetek ugy a mint azt ohajtanám, azonban ha netalán később a jótanács szükséges lenne, azzal mindig a legnagyobb örömmel állok szolgálatukra.

Az öreg ezt oly hangon mondta, melyből tisztán meglehetett érteni, hogy ez ügynek további tárgyalása alól magát kivonni ohajtaná.

(Folytatása következik.)

gyarázata a mérték hiányos kiszolgáltatásában van. Igy e bajon csakis ugy lehet segiteni, ha a husméréssel megbizott székálló legényeknek fizetés rendeltetik s igy azoktól aztán gazdáik megkövetelhetik, hogy a mértéket teljesen kiadják; mig jelen körülmények közt a „leben und leben lassen“ elvénél fogva kénytelenek szemet hunyni. (!?)

* **Óvás.** Felkérettünk a nőegylet elnöksége által a következők közlésére: Gróf Bethlen Mikó Róza es Kornis gr.né, mint e lapokban is emlitve volt, a szegény Kiss Lásslóné javára egy szőnyeget játszottak ki 50 kr. sorsjegyekkel, s az abból begyült 100 ft. lapunkban nyilvánosan nyugtáztatott is. Most ez esetet valaki a maga érdekében használja fel, s egy horgolt takarót hordoztat a grófnők nevében házról házra s egy sorsjegyért 2 ftot fizettet. Sajnos, hogy ily csalásokra akad egyén a városban, s hogy a közönség a jótékonyság ürügye alatt kizsákmányoltatik. A grófnék határozottan tiltakoznak e visszaélés ellen, s figyelmeztetik közönséget, hogy az, ki más nevét használja fel csalási czélra, az arra is képes lesz, hogy a pénzt megtartja, s a kisorsolás elmarad; intenek hát mindenkit a sorsjegyek bevásárlásától.

* **Az alsószabolcsi tiszaszabályozási társulatnak** f. hó 20-án Nyiregyházán tartandó választmányi ülésén városunk képviselésével Kovács Dániel tiszti főügyvéd és Molnár György képviselő bizattak meg.

* **A lövészegylet jegyzőjét** ezennel felhivjuk, hogy több oldalról nyilvánitott ohaj folytán legyen szives közlés végett a lövészetek eredményét lapunkba beküldeni.

* **A városház kapuja** alatti tér belül koczkafával, az oszlop alatti térnek azon része pedig, a hol kocsi jár, koczkakővel, végre a boltozat alatti tér többi része a Geréby-czémentgyár szép öntvényével fog elláttatni.

* **A vámhivatalok** ujra fognak rendeztetni, s ezek közt a debreczeni vámhivatal is uj szervezésnek néz elibe. Az állomások betöltésére pályázat nyittatik. A legfőbb hivatalnok fizetése 1000 frtra van téve; a mit bizony elég szerény dijazásnak tartunk.

* **Sátorprivilegium.** Azt mondják, hogy a privilegiumok kora lejárt már, azonban ugy látszik, azé a egy sátoré még nem, mely már több, mintegy év óta diszteleniti a Széchényi-utcza végét, mig a többi sátrak vásár után eltakarittatnak. Ugyan meddig terjed még e sátor privilegiuma.

* **Kis Tamás** ismét hatósági gondviselés alatt van. Tegnap reggel a piaczon oly hangosan, s oly botrányos modorban társalgott az istennel, az üdvözitővel, s minden néven nevezhető égi szentekkel, hogy további botrány megakadályozására be kellett fogni.

* **A május 14-én** hajnalkor érkezett vonatnál a kirendelt hajdu meg nem jelenvén a rendőrség a mulasztással terhelt hajdu őrvezetőre pénzbüntetést szabott. Helyes.

* **Éjjeli rendetlenkedés** miatt az éjjel ismét 4 — többnyire jó módu polgárcsaládból való fiatal kisértetett be, s a szegényalap javára 2—2 frtig, s 24 órai fogságra ítéltettek.

* **Sártory Antal mérnök**, ki a városi beltelkek felmérésének főfelügyeletével van megbizva, megérkezett. Ő rajta kivül még két mérnök, két segédmérnök és egy dijnok érkezett már meg.

* **A Péterfia** macadamirozása, bár a kövek jó része már itt van, csak pünköst után kezdődik, először kismester-utcza vétetik munka alá.

* **Tegnap egy különös öltözetü** egyén mutatkozott a piaczon, s valaki elterjesztette, hogy délután kengyelfutó fogja magát bemutatni azonban; hiába volt meg a nagy csődülés, mely fél 4 órától késő estig tartott, a komédia elmaradt.

* **Orrgazda.** A mult hetekben Szabolcsmegyében egy tolvajbanda csipetett meg, s azok vallomásából, kitünt, hogy az orrgazda Debreczenben van, s annál motozás tartatván, a lopott holmik egy része megtaláltatott. Az illető egyén vagyonos ember. Nevét a megindított vizsgálat befejezése után közöljük.

* **Hibaigazitás.** Lapunk mult számában, az esküdtszéki tárgyalásról szóló tudósitásba elnézésből egy hiba csuszott be, nevezetesen ezen passus: ultima ratio, helyesen ultima ratione olvasandó.

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése május 13.

Elnök: Somssich P.

A kormány részéről: Szlávy, Gorove, gr. Festetics.

Irányi az osztályokat utasittatni kivánja, hogy a vallásszabadságról szóló törvjavaslatot azonnal tárgyalják, s felszólitja az elnököt, hogy hivatalosan szólitsa fel a főrendiház elnökét, hogy a botbüntetés eltörléséről szóló javaslatot mielőbb tárgyaltassa le. Ghyczy az idő rövidsége folytán helyesebbnek látja, ha vallásszabadság fontos kérdése inkább a jövő ülésszak elején, mint sem most oldassék meg.

A ház ez inditványt elfogadja s helyesli az elnök kijelentését, hogy a felső házat valamely javaslat tárgyalására felszólitani nincs joga.

Felvétetik a napirend. Csiky S. miután a központi javaslat a nemzet érdekeivel szellemeivel, ősi intézményeivel s történeti jogaival ellenkezik, alkotmány és törvényellen nem pártolhatja azt és Simonyi inditványát ajánlja elfogadás végett.

Radó Kálmán miután a törvénykezési és közigazgatási reform létesitését az idő rövidsége s a jelen kényszerhelyzet folytán máskép, mint a központi javaslat értelmében nem látja létehesitőnek, elhalasztását pedig károsnak tartja, elfogadja a központi javaslatot.

Tisza László Hoffmann állitásai ellen polemizálva kijelenti, hogy a kormánynak ily fontos kérdésben felhatalmazást nem adhat s azért a központi javaslat elvetését kivánja.

Éber Nándor noha hosszas beszédben szép indokolással kimutatta, hogy csakis az angol birósági rendszer felel meg a jog és alkotmányosság követelményeinek, miután azonban ez ideál reánk nézve még most elérhetetlen szerinte, s az ideiglenes intézmények előnyösök reánk nézve, elfogadja a központi javaslatot, hogy alkotmányos nemzet legyünk végre, mire Makray László azt jegyzé meg, hogy alkotmányos nemzet voltunk, de nem leszünk.

Diettrich Ignácz: A mostani helyzetnek a kormány félszeg eljárása az oka, melyet a jobboldal teremt a felhatalmazás megszavazásával. Ebbe nem egyezhetik bele, mert a törvényeket s törvényes állapotot felhatalmazás által helytelen- és alkotmányellenesnek tartja.

De az eljárás sem felel meg a jogos igényeknek, miután a kellő adatok nem lettek beszerezve, s hogy csak kisérletet ajánlanak rendszeres szervezet helyett.

Kimutatja, hogy a 25-ös munkálat s a központi javaslat között 8—9 százezer forint különbség forog fenn, s e néhány százezer forintért a törvényhozás jogait, alkotmányosságot s az ország helyes érdekeit sértik meg. Radikálisan csakis a birói hatalom gyakoriásáról szóló törvény megszüntetésével lehet segiteni s azért ezt ajánlja. Halmossy Endre a kormány álláspontját védi.

Csanádi S. Simonyi Ernő inditványát. Péchy T. Mocsári inditványát Táncsics a Simonyiét, Fazekas Alajos a 25 ös bizottság 1 §-át, Stoll K. a közp. biz. szövegét pártolják; a 25-ös biz. javaslatára szavaz Vécsey Tamás is. Patay István nagy derültség közt a Simonyi értelmében szól.

Mocsári inditványa mellett szólnak még Szontagh Pál (csanádi), Éder István.

Simonyi pedig még egyszer — zárbeszédében — ajánlja inditványát, mire az ülés szétoszlott.

Fővárosi értesitő.

** Mosonyi „Álmos“-át augusztus 18-án, a király születése napján szándékoztak szinrehozni. E jószándék azonban hajótörést szenvedett amaz akadályon, hogy a vezérkönyvet az igazgatóság noha többször is tett lépést érte — az elhunyt sógorától: Weber Gusztáv urtól mai napig sem kaphatta meg. Legközelébb Szigligeti, a szövegiró, kinek szintén érdekében áll e mü szinrehozatala, járt közbe. Mily eredménynyel, azt még nem tudjuk.

** Némethy Irma szerződtetése a nemzeti szinházhoz a „Hon“ szerint elhatározott dolog.

** A pesti lóverseny. A tavaszi lóverseny igen népes volt, mintegy 463 kocsi hajtatott ki. Az első nap szerdán volt. Nyertes Semsey Lajos ménje (407 ft) és Bánffy Alberté (47 ft). A nemzeti dijat gr. Festetich Pál (1241 arany s egy serleg) és gr. Szapári Iván (171 arany) lovai nyerték. Az Eszterházy-dij gr. Szapári Iváné (684 ft) és gr. Eszterházy Imréé (247 ft) lőn. Az államdijat gr. Renard János (950 arany), Szapári Iván gr. ki tavaly Debreczenben is nyert (926 ft) nyertek. A gátversenyt (600 ft) gr. Szapári Iván nyerte. — A második nap pénteken volt, az idő is kedvezett. A Széchenyi-dij (100 arany) gr. Eszterházyé lőn. A nap legnagyobb diját (3500 ft) ismét porosz ló vitte el. Az asszonyságok diját (376 arany) Szapári Iván gr. nyerte, a hazafidijat (400 arany) gr. Lamberg Henrik, az állványdijat (1000 ft) gr. Eszterházy Miklós nyerték. Ezután rögtönzött futások voltak, csupa kedvtelésből.

** A király gróf Zichy-Ferráris Victort Pestmegye főispánjául kinevezte.

** Jókai a németek közt. A németországi lapokban most gyakran találkozunk Jókai nevével, kinek müvei most szélesb körben felkölték az érdekeltséget az eredeti magyar költőre. Frentzel a „National Ztg.“-ban emlékszik meg „Párbaj az istennel“ czimü beszélye sajátosságáról. Lindau „Neue Blatt“-ja a „Történetek egy ócska kastélyban“ czimü beszély közlését igéri. Több kiadó fordult Berlinben az öreg Kertbenyhez, hogy ültessen át a német irodalomban Jókai müvei közül; igy Richter, hamburgi kiadó egyszerre több regényt kér s Kertbeny már le is forditá „Az uj földesur“ és a „Szegény gazdagok“ egy részét.

A nagyváradi szinkörből.

*** Szinészeinket nagy örömmel fogadta a váradi lelkes közönség. Első előadásukat e hó 6-án tartották; beköszöntésül alig választhattak volna jobb darabot, mint a britt óriás „Hamlet“-ét, a czimszerepben Mándoki mutatá be magát, a közönség tapsokkal fogadá. Hogy a szinkör telve volt, azt talán mondani is felesleges.

Vasárnap (máj. 7.) „Fokról fokra“ adatott, ebben léptek fel ez idényben ott először Tannerné és Vizvári.

Máj. 8. Tóth Kálmán „A nők az alkotmányban“ czimü eredeti vigjátéka került szinre. Az előadás kitünő volt, a mi a mü sikerét is nagyban emelte.

„A szép Heléna“, Offenbach operetteja máj. 9-én adatott. A czimszerep Tannerné kezében volt, ki annak dalban és alakban egyaránt megfelelt. A szép számu közönség mindvégig jól mulatott.

Mint ujabb hirt megemlitjük, hogy az igazgatóság Megyaszai Ilka k. a.-t a szerződésre felszólitá, ki Blaháné helyét fogná pótolni. A váradiak meleg rokonszenvvel viseltetnek a t. müvésznő iránt.

Délutáni posta.

— A vasut melletti nagy viztócsák befolyása iránt megtétettek az intézkedések a városi tanács által. Tegnap délután két gyermek majd belefult ott a vizbe; alig lehetett megmenteni. A szülők őrködjenek gyermekeik felett!

— Páris, máj. 13. A kommune Delescluse Floquet és Vermorel tagokat, később ismét a jólétbizottságot bizta meg a Thiers proclamatiójára adandó válasz szövegezésével.

— Páris, máj. Schoelcher és Floquet polgárokat a kommune elfogatta. — Egy külön bizottság küldetett ki Napoleon hg. ingóságainak összeirására.

— Páris máj. 14. A St.-Laurent egyház kriptájában 16 nő csontváz találtatott; egynek koponyáját még dus szőke haj födi, mig szájában arany betétü mesterséges fogak vannak.

— London, máj. 14. Napoleon Lee londoni (Lambeth) lelkész s több egyházi üdvözlő soraira igy felelt: Ha a hazám szerencsétlensége által okozott fájdalmak enyhülhetnének, az élénk rokonszenv, melyet Angliába érkezve találtam, reám nézve valódi vigasz lenne. Önöknek hozzám intézett sorai mélyen meghatottak. Fogadják érte uraim, köszönetemet!“.

A „Debreczen“ eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= **Prága, máj. 14.** Chotek a ... tartóságot visszautasitotta.

= **Konstantinápoly,** máj. ... Erősitik, hogy a czár meglátogatja a ... tánt, és pedig augusztusban.

= **München, május 14.** Gróf ... lemondott a külön miniszterségről, s ... Hohenlohe foglalja el.

= **Róma, máj. 14.** Antonelli ... zéket intézett az olasz parlament..., melyben a parlamentnek, a pápa biz... sára hozott törvényt visszautasitja.

= **Páris, máj. 14.** Thiers ház... lerombolását megkezdették, daczára ... nak, hogy ezen eljárást a közvélemény helyteleniti. Az utczák katonasággal vannak ellepve; a polgárok igazolványok előmutatására kényszerittetnek, a ... igazolójegy nincs, a Loretto templomba záratnak be.

= **Versailles, máj. 14.** Csap... ink megszállották Montrouget. A fel... odahagyták Vanvest erődöt, egy föld... folyosón menekültek meg, 50 ágyu... ágyumozsarat zsákmányul ejtettünk. ... 30 halott, s nehány részeg katona ... láltatott az erődben.

= **A magyar sorsjegyek** huzásában 2808 Series 26. szám 15... frtot, 5986 Series. 49. szám 15000 ... nyert.

KÖZGAZDÁSZAT.

(e) Debreczen. máj. 15. A hetiserté... igen lanyha volt, ámbár sertést elég ... tottak, de a kelendőség felette csekély ... sovány sertések ára változatlanul maradt, ... zott becstelen volt, 1 font 22 ½ kron ... szalona keresetlen ára ingadozik. Az ... vásárra már kora reggeltől számos szeker... keztek, az élet felébe hozatal jelentékeny ... a rozs ára 5 fr. 70. 80. kr. a tengeri ára ... frt. közt változott egyébféle élet árak lénye... sen nem változtak.

Az idő ma elég enyhe volt, dél el... rült, borult d. u égzengéssel böven me... az eső, s csaknem estig hullott.

Távirati tudósitás
a bécsi tőzsdéről május 15-ről.
Arany . . 5 frt 91 kr. | Ezüst . . 122 frt 50 ...

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Képkedvelőknek.

Mitchel Károly franczia

képiró Marsaillesből ajánlja magát a n. é. közönségnek. Fest a legtalálóbb **arczképeket** és a legszebb **tájképeket**. Képességéről a magyar főuri körökből a legajánlóbb bizonyitványokat mutathat fel.

Régi képeket szintén ujit.

Lakása: Debreczenben, a Fehérló-hoz czimzett szállodában, a 26-ik számu szobában.

193 3—3

174. ÁRJEGYZÉK

az „ISTVÁN“ gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költégmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	20
B. Ugyanaz apró szemü	15	20
C. Dara középszerü	14	20
O. Királyliszt	14	60
1. Lángliszt	14	—
2. Montliszt	13	60
3. Zsemjeliszt	13	—
4. Ugyanaz	12	40
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	60
6. Ugyanaz II. rendü	10	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	9	20
8. Barna „ II. „	8	20
Rozsliszt I. rendü	9	—
Rozsliszt II. rendü	7	40
00 Árpakása	18	—
0. Árpakása	16	—
1. Árpakása	12	—
2. Árpakása	10	—
3. Árpakása	9	—
Árpadara	11	—

Zsák nélkül.

	frt.	kr.
Lábliszt I. rendü	2	—
„ II. „	5	50
Korpa	3	—
Árpaliszt	4	—

A buza- és rozs-készítmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pakolva — történik.

Simaőrlés mázsánként	—	70
Darálás „	—	35

Debreczen, 1871. ápr. 16.

A debreczeni

„István“ gőzmalmi társulatnak

folyó 1871. évi május 18-án délelőtt 10 órakor a városház nagyteremében tartandó

tisztujitó közgyülésére

a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1. Választmányi jelentés az 1870. évi martius 13 kán tartott közgyülés óta történtekről.
2. A társulat peres ügyeiről adott jelentés
3. Mütani vezető jelentése az 1870. egész évről
4. Igazgató 1870-ik egész évről jelentése.
5. Az 1870 ik évi osztaték mennyiségének és kiosztási idejének meghatározása.
6. A beadott szavazati ivek összeszámitása által, társulati elnök és négy választmányi tag választása.

Kelt, Debreczenben az „István“ gőzmalomtársulat képviselő választmányának 1871. évi május 6-án tartott üléséből.

Komlósy Imre m. k.
társulati elnök.

Vincze Viktor m. k.
társulati jegyző.

191 3—3

Nyilttér.

Hálanyilatkozat.

Megboldogult férjem, néhai Schulhof Jakab, az 1867. év deczember havában a „Haza“ magyar életbiztositó banknál 10,000 frt összeg erejéig biztositotta magát bekövetkezhető halál esetére; a kérlelhetlen sors ugy akarta, hogy ezen eset a biztositás rövid tartama után bekövetkezzék; a mennyiben férjemet a halál mult év deczember havában az élők sorából kiragadta. A hátra hagyott életbiztositási kötvény, melynek alapján, a midőn azt a kellő okmányokkal felszerelve 1871. april hó elején igényeim megállapitása végett az emlitett bank t. igazgatóságának benyujtám, már ugyanazon hó végével a biztositott összeg rendelkezésemre bocsáttatott s nekem ki is fizettetett. — Ez oknál fogva a „Haza“ magyar életbiztositó bank irányábani leghálásb köszönetemet a midőn kifejezném, a legmelegebben ajánlom azt, minden az övéit szerető gondos családfőnek.

Kelt, Debreczen, apr. hó 30-kán.

Özv. Schulhof Jakabné,
szül. Sichermann Mária m. p.

Előttünk;
Berger Henrik m. p.
Spitzer Adolf m. p.

194 2—4

Eladó luczernás.

A váradutczai temető mellett 4 hold luczernás ez idei termése eladó.
Értekezhetni a tulajdonos

Marjalaki Imrével
Rácz Molnár Ágoston.

188 3—3

Legujabb és legszebb

tavaszi és nyári gyapjuszövetek,

jelentékeny leszállitott árak mellett, a leggazdabb választékban kaphatók

Rott Lipót és társánál
előbb
Rott Elkán és fiánál
Debreczenben.

126

MICSEY és RATH
Pest váczi-utcza 14. sz.

Tudomására juttatjuk a n. érdemü közönségnek, miszerint pár év óta

KUBINYI KÁLMÁN

norinbergai és diszáru kereskedésében Debreczenben fenálló, **nagy és kicsinybeni szalma-kalapjaiknak bizományi főraktárát** — a legujabb férfi gyermek és női bel és külföldi anyagból készült szalma, florentini, panamma, szőr, sat. gyártmányaikkal — ellátták.

Értesités.

Bátor vagyok tudatni a t. cz. n. é. közönséggel, hogy kereskedésemben következő czikkek kaphatók és megis rendelhetők:
Quenczer féle nemez, és szabad kéz-müi közönséges és riss zalma fonatu kalapokkal.

Férfi és női lábbelik, kitünő jó minőségüek a legizlésteljesebb kiállitással.

Magyar kir. dohány és szivar, mindenféle Tajték dohánypipák, Pipaszárak borostyán kővel és anélkül, Szivarszipkák, Pénz és szivartárczák, Sétabotok csinos kiállitással. Prágai férfi és női kesztyük, Kézelők, Inggallérok, Férfinyakkendők, Eső és napernyők, s több itt elő nem sorolt czikkek a lehető olcsó árak mellett.

Teljes tisztelettel
Váradi István.

187 3—

Van szerencsénk tudatni, miszerint f. év
április 24-kén a csucsai piaczon
Karvázy József és Gyula
czég alatt egy
szállitmány-, bizomány- és termény-üzletet nyitunk.

Fennjegyzett czég elvállal:
1. Mindenféle szállitásokat a Szilágyságba és onnan bármely irányba.
1. Nagyobb szállitmányoknál egyezményre lép és a dijt a legjutányosabbra szabja.
3. Előlegez jószág- és terményre csekély dij mellett.
4. Bevesz és elad bizományként vagy készpénz ellen minden termény és áruczikkeket.

Pontos szolgálat biztosittatik.

164 6—6

Debreczen, 1871. Nyomatott Telegdi L. betüivel. (Széchenyi-utcza 1814. sz. 2.)